

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti i prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovensko-nemško liberalna zveza“.

II.

Pojasni smo „škodo“, katero je po „Sloven-čevem“ zatrdilo naredila „zveza“ narodne stranke z nemškimi veleposestniki naši narodnosti, in dokazali smo, da to ni nikaka škoda, ker je podpora nemškemu gledališču bila pogoj rešitvi slovenskega gledališča. Sicer pa ta „škoda“ ne znaša 6000 gld., ampak samo 3000 gld., kajti klerikalna stranka sama smatra 3000 gld. za primerno veliko podporo za umetno negovanje nemštva v Ljubljani, ter tudi predlaga to podporo, dasi se zdaj dela silno narodno. To je jako karakteristično, ter potrjuje, da se klerikalci tudi sedaj, ko stoje v direktni opoziciji proti veleposestnikom, vendar vedno nanje ozirajo in jih nečejo brisirati, računajoč, da se jim morda vendar posreči, doseči z njimi porazumljenje in stopiti z njimi v tako „zvezo“, kakršno je z njimi sklenila narodna stranka, kar je njih najsrčnejša želja.

Zatev, katero je storila narodna stranka, ko je zagotovila nemškemu gledališču nekoliko večjo podporo, nego se zdi klerikalni stranki primerna in potrebna, je torej na sebi in z ozirom na slovensko gledališče uprav neznatna, sešeno ako se pomisli, da je „zveza“ z veleposestniki bila naši narodnosti in gospodarstvu v deželi tudi v drugih ozirih koristna.

„Zvezi“ se imamo zahvaliti, da se je za slovensko višjo dekliško šolo ljubljansko dobila deželna podpora. Kdo se ne spominja, kako strastno so klerikalci nasprotovali tej šoli? Dolgo let je trajal boj, in „Slovenec“ je o tej šoli pisal tako, kakor samo še o hiši vstrpnosti. Ko je prišla stvar prvič v dež. zbor, so klerikalci celo žrtvovali svojo osebnost integriteto, svoje osebno počtenje in so se vsedli na svojo slovesno dano besedo, na obvezno obljubo. Narodna stranka se je bila s klerikalci dogovorila, da bode glasovala za podporo gospodinjki šoli pri ljubljanskih Učulinkah, nasprotno pa da bode klerikalci glasovali za podporo slovenski višji dekliški šoli. Narodni poslanci so ostali mož beseda, klerikalci pa ne.

Ko se je stvarjal modus vivendi mej narodno stranko in veleposestniki, je bila jedna prvih zahtev narodnih poslancev, naj glasujejo veleposestniki za podporo slovenski višji dekliški šoli, in veleposestniki so to tudi obljubili. Ko so klerikalci to zvedeli, so se odločili, da opuste svoje nasprotovanje, ker jim itak nič ne pomaga, pač pa jim more škodovati, in glasovali so za podporo, češ, zadovoljni smo, ker — je preskrbljeno za veronauk! Ta publi izgovor je obudil viharno veselost povsod, koder žive razumni Slovenci. Tako neveden ni bil nihče, da bi verjel, da je mislila narodna stranka ustanoviti dekliško šolo, v kateri bi ne bilo preskrbljeno za veronauk, tista stranka, ki je ustanovila družbo sv. Cirila in Metodja ter jej daje sredstev za ustanavljanje in podpiranje verskih redovniških šol!

„Zvezi“ z veleposestniki se imamo torej zahvaliti, da obstoji naše gledališče, in da je dobila slovenska višja dekliška šola podporo, kar je oboje velikega pomena za našo narodnost, a zahvaliti se jej imamo tudi še za druge, pridobitve.

V kulturno narodnem oziru se nam zdi velike važnosti, da je bil vsled „zveze“ odklonjen Pfeifferjev naskok na ljudsko šolo, predlog, naj se uvede poldnevni pouk, s katerim predlogom so klerikalci hoteli utesniti znanje, kar ga daje ljudska šola mladini, znižati nivo omike našega, itak še malo omikanega naroda. Po naši sodbi je največji sovražnik slovenskega naroda tisti, ki mu hoče utesniti omiko.

„Zvezi“ se imamo dalje zahvaliti, da se dežela ni zadolžila kakor so zahtevali klerikalci iz strankarsko političnih ozirih, zahvaliti se jej imamo, da klerikalci v dež. zboru in v deželnem odboru ne morejo izkoristiti deželnih sredstev za šestokrat popolnoma nepotrebne naprave, katere so bili obljubljali za časa volilnega boja; zahvaliti se jej imamo, da ne morejo škodovati mestom, kakor so to skušali pri razpravi o novomeškem vodovodu, ki je jako potreben, proti kateremu pa so vendar glasovali kakor jeden mož; zahvaliti se jej imamo, da je postala Ljubljana po potresni katastrofi deležna olajšav glede dež. doklad,

kar je klerikalce silno togotilo, če tudi so si upali izražati svojo jezo samo v „Primorskem Listu“, in zahvaliti se jej imamo, da je prišlo na dnevni red vprašanje o direktnih in tajnih volitvah v kmetijskih občinah, pri kateri priliki so klerikalci dokazali, kako sovražjo svobodno volitve ter priznali, da se imajo samo najkritejšemu materijelnemu in duševnemu pritisku zahvaliti za svojo moč.

V očigled vsem tem in drugim koristim more „zvezi“ mej narodnimi in veleposestniškimi poslanci le tisti ugovarjati, kdor je pri njej direktno interesovan. To so naši klerikalci, ki so vsled „zveze“ obsojeni na politično onemoglost, in njih skriti in čitni zavezni. Doslej je ta zveza v narodnem in v političnem oziru samo koristila, škodovala ni čisto nič.

Spletsko „Jedinstvo“ je te dni priobčilo članek, kateri je hitel „Slovenec“ fruktificirati proti narodni stranki. Dotični članek nam sicer jako simpatičnega „Jedinstva“ kaže, da gospodje v Spletu niti pojma nimajo o naših razmerah, posebno pa da ne poznajo naših klerikalcev in tendenc njihovega gibanja.

Naj se „Jedinstvo“ malo pouči, kako vestrajno in konsekvntno so klerikalci v našem narodu ubijali narodno zavednost, kako strastno so nasprotovali vsemu, kar je imelo namen, buditi to zavednost, kako so preganjali čitalce in Sokole, in sploh vse, kar ima naroden značaj! Naj se „Jedinstvo“ informira o tem, kako so ravnali klerikalci, ko se se bili zvezali z Nemci, ko so preprečili samoslovenske napise v Ljubljani, in sedeli v koalicijski sramotnega spomina. Naj vzame v roke poročila o I. katoliškem shodu. Iz njih vidi, kako prek'avern je narodni program klerikalne stranke, tako, da se sma tej stranki po vsi pravici očitati, da ni kar nič narodna, da je skoz in skoz kosmopolitična. Naj se pouči, kako postopa ljubljanski škof v narodnem in v političnem oziru, kako protežira moralno jako dvomljive elemente, ker so dobri agitatorji, in kako postopa napram narodnim duhovnikom; sploh naj preštudira kranjsko klerikalno stranko — potem uvidi, da je bila narodna stranka v interesu sloven-

LISTEK.

Ada.

(Vinjeta. Spisal I. C.)

Njeni okrogli, rjavi prstki so drsali po strunah; na lahno upognjeni glavi so se včasih stresli mogočni temni lasje, lisketajoči se, kakor goževa koža v solncu; iz črnih očij so se dvigale zlato-zelene iskre, potapljale se in trepetale, kakor jutranji žarki za gardinami; polni, rjavi obraz z majhnimi rimskim noskom in debelimi, razpokanimi ustni se je svetil v umazani svetlobi.

„Pij, ljubica moja!... Nagni se k meni, Ada, in poljubi me! Kako imaš razbeljena usta...“

Naslonila je glavo na njegovo ramo, in se mu veselo zasmejala v obraz, da sta se zalesketali dve vrsti drobni belih zob. Močna, žuljava desnica se mu je tresla, ko jo je objemal krog pasu. Na čelu in sencih so mu stale potne kaplje, oči pa so gledale pijano in motno na njena okrogla lica, na polne, nemirne prsi, pokrite s koraldami in svetlimi tolarji, ali pa so se ozrle za hip nemirno in temno po tovariših in glasnih pivcih, ki so sedeli krog družih miz, krohotali se, razsajali in polivali vino, da se je odtakalo v širokih curkih na tla.

„Tone, ne bodi neumen in pusti to žensko! S ciganko se vender ne boš...“

Govornik je skotil v stran in naguil glavo; pivo se je razškopilo po mizah, vrček pa se je razbil ob steni na sto koscev.

„Taka imaš ciganko, vrag! Brigaj se za svojo pivico!“

Tu pa tam se je kdo ozrl in se nasmehnil. Oglasil se ni nihče; Tonetova široka, silna postava pa se je krčila in tresla od razbarjenosti. Njegov prijatelj se je stiskal v kot in gledal pod mizo.

„Ne bodi užaljena, ljubica!“ je govoril Tone. „Glej, jaz te imam rajši, kakor svoje prijatelje, rajši kakor očeta in mater; kdor se te upa dotakniti samo z besedo, ubijem ga!“

Ona se je smejala tako veselo in sladko, kakor bi ji pravil najkratkočasneje stvari; njeni prstki so zdrknili zdaj pa zdaj po citrah, da je zatrepetal po sobi globok, zategnen glas. Nj nasproti je sedel sključen, suh cigan s potlačenim, zelenim klobukom na glavi. V temnem obrazu, podobnem koščku sesušene ilovice, mežikalo je dvoje drobnih, zelenih očesec.

„Ti ljubček moj, in kaj poreče tvoje dek? —“ je šepetala, pobožala ga po licu, njemu pa se je zdelo, kakor bi se ga dotaknila z žarečim železom, in mrzav ga je spreletel po hrbtu.

„Ne govori, jaz poznam samo tebe.“

Govoril je veliko, hitro in čisto drugače, kakor je čutil. Zdelo se mu je, da sliši poleg sebe bedaste, dolgočasne besede v popolnoma tujem, neznanem glasu. Kri mu je plula v prsih in po žilah, da se mu je roka stresala, kadar jo je polžil na mizo; in vender se je čutil slabega in onemolega. Ves večer se ni prašal, kaj poreko ljudje, in njegov oče in vsa vas; niti ni hotel opaziti, kako gledajo naaj s prikritim zasmehom in čudenjem. Bilo mu je, kakor bi zagazil v globoko vodo, iz katere se ne more in noče več rešiti; gorke valovi mu pluskajo ob telesu; kakor gole, mehke roke ga božajo in objemljejo; razkošno in sladko mu je v prsih, da mu roke omahujejo, da se mu šibijo kolena, in pred očmi se vrti in ziblje megleno obrežje.

Stisnil jo je k sebi.

„Ada, svoj dom pustim, svojo mater in svojo ljubico, in pojdem s teboj, hamor ločeš. Vse, kar imam, ti dam, svoje premoženje, svoje življenje in svojo dušo, samo ljubi me, Ada!“

Suhi cigan je zaigral na vijolini, Ada pa je zapela z visokim, lepim glasom, zatisnila oči in zibala z glavo.

„Kaj — kaj — kaj,
Kaj bi jaz tebi dal,
Da bi te ljubil sam,
Oj ljubil sam!“

stva, v interesu narodnosti, narodne kulture, napredka in dobrega gospodarstva primorana, stopiti v dotiko z Nemci, ker je klerikalna stranka v narodnem oziru indiferentna, sicer pa sovražnica vsega, kar smatramo mi in kar smatra tudi „Jedinstvo“ za pogoj narodnemu obstanku in napredku.

Vzlic temu pa narodna stranka ni v dijama-tralnem nasprotstvu s klerikalno. Ponujala je kleri-kalcem že večkrat kompromis, a klerikalci ga niso hoteli, pri čemer pa zahtevali, naj se jim narodna stranka podvži, in narodna stranka je že večkrat šla roko v roki s klerikalno — le poglejte v drž. zbor — vzlic „Zezu“ z Nemci. Prav ker ima narodna stranka na vse strani proste roke, lahko najbolje varuje interese slovenstva in dežele, tako napram klerikalcem, kakor napram Nemcem.

Odkar klerikalci ne dominirajo v dež. zboru, udarjajo pridno na struno svojega narodnjaštva, a vzlic temu niso v dež. zboru stavili ni jednega, v narodnem oziru količkej pomembnega nasveta, niso sprožili ni jednega predloga, in sicer zategadelj ne, ker imajo narodnost le na jeziku, v njih srcih pa je mesta samo za internacijonalni klerikalizem.

V Ljubljani, 18. junija.

Mladočehi imajo doma v radikalnih in agrar-cih hude epozicijonance, ki jim delajo mej narodom dosti težav. To sta priznala v svojih poslednjih govorih poslanca dr. Kaizl in Fučt pred volilci. Sedaj pa razpošilja vodstvo mladočehske stranke vsem strankinim časopisom dopis, s katerim se pozivljajo vsi redoljubi k složenemu delu. „Ako hočemo doseči pozitivnih uspehov, potihaiti morajo vsi domači in osebni prepiri, in krog delavcev se mora razširiti. Nihče re jemlji nikomur veselja do dela z obsojanjem in z zabavljanjem.“ Tako poziv, ki naj bi ne ostal brez koristi!

Bolgarska se oboružuje? Velike čete se zbirajo na rumunski meji. V Zofiji pričakujejo velik transport smodnika in oročja iz Rusije. V Dobruči pa razdeljujejo bolgarski agenti zemljevide, na katerih je Dobruča že bolgarska. Rumunski časopisi poročajo te senzacijske novice ter žugajo Bulgariji z represalijami.

Protiruske demonstracije velikošolcev v Zofiji so imele posledico, da je vseh učilišč zaprto, in da je mnogo velikošolcev izključenih. Bulgarsko di-jastvo že dlje časa prireja shode, na katerih napadajo govorniki vlado radi rusilstva. Ko pa je bil pred kratkim umorjen bolgarski pisatelj Aleko Konstatinov, obdolžili so dijake vlado, da ga je dala umoriti. Rektorat je bil prisiljen, da je zaprl vse učilišče za tri dni in dijaštvo je priredilo demon-strativno žalovanje.

„Atentat“ na Faureja je bil menda res le pust šala nekega hudomušnega. Pariški policijski prefekt Lépine dokazuje, da ni bil niti kraj, niti način „atentata“ tak, da bi ga smatrali resnim za napad. „Bomba“ ni napravila prav nikake škode, dasi je bilo prav v njeni bližini mnogo ljudi. So-cijalisti trdijo, da si je ta „atentat“ Faure sam naročil, kar seveda ni verjetno, večina listov pa smatra „atentat“ za slab dovtip.

Berolinska kriza v ministerstvu je postala baje resnična. Radi odklonitve društvene predloge in

Roka mu je zdelsila z njene rame, prebledel je v lica, nagnil glavo in strmel z izbuljenimi očmi v polodgrneno okno.

„Kaj ti je? Kam tako gledaš?“

Ovila se ga je krog vrata in pritiskala svoje vrčce, polno lica na njegovo.

„Ali nisi videla tam črne sence?“

„Ničesar ni.“

„Kakor bi se zasvetilo dvoje plavih oči in gledalo v sobo.“

„Jaz jih ne vidim.“

Stisnil je glavo mej pesti, ali takoj se je dvignil in vzravnal.

„Pojdimo, Ada!“

Zunaj je bilo temno in hladno. Oster veter se je pripodil zdaj pa zdaj po cesti in zastokal v vejevju.

„Jaz nisem kriv, da me ona ljubi; tebe, Ada, pa ne pustim. In če ji bo hudó po meni, naj jo pa tolaži kdo drugi; jaz je ne morem.“

Izginila sta v noč, za njima pa je capljaj z vijolino in citrami sključani cigani...

Ob oknu je še zmirom stala plavooka njegova ljubica, zakrivala si je obraz z rokama in vitko, nežno telo se je krčilo in vilo od silnega ihtenja.

radi procesa s Tauschem, odstopi nekaj ministrov. Finančni minister dr. Miquel sprejme baje vod-stvo. Izvrše pa se še izpremene v podpredsedništvo pruskega državnega ministerstva, v namestništvo kancelarja, v notranjem ministerstvu in v finančnem pruskem ministerstvu. Dr. Miquel je najnadarnejši nemški državnik in najboljši govornik. Njemu naj bi se posrečilo v notranji politiki ono, kar se ni staremu in slabotnemu knezu Hohenlohu, zlasti pa reorganizacija in pomnožitev mornarice, za katero se cesar toli poteza.

Za občno vojno dolžnost v Belgiji, izrekel se je z vso odločnostjo kralj Leopold II. veliki de-putaciji generalov, katero je vodil najuplivnejši bel-gijski general Brialmont. Kralj se je postavil s tam proti vladajoči klerikalni večini, ki je nasprotna občni vojni dolžnosti radi tega, ker bi morali potem tudi semenišniki in kleriki služiti. Mogočnost in upliv škofov je v Belgiji tolik, da se branijo od-praviti anabronizem, ki je v posmah Evrope in v veliko nevarnost lastnega kraljestva. V slučaju vojne mej Nemčijo in Francijo, bi bila Belgija skoro po-vsem nezmožna ubraniti se invazije tujih vojsk. So-cijalisti in progresisti se potezajo že dolgo za občno vojno dolžnost, v čemer jih podpirajo generali. Sedaj pa se jim je pridružil še sam kralj. Ako noče torej belgijska vlada očitnega konfliktu z vladarjem, mora odnehati ali pa razpustiti parlament.

Nizozemske volitve, ki so se vršile te dni prvič po novem, razširjenem volilnem pravu, do-nese so doslej klerikalcem že 33 mandatov. Seveda jih dobe vsaj še toliko.

Dopisi.

S Koroškega, dne 15. junija. (Koroški Slovenci in njih šole.) Najvažnejši čitatelj v posamičnih narodih je gotovo v prvi vrsti šola, in sicer prava narodna šola. Ta je torej tisto zrnje, ki rodi šibko drevesce, iz katerega potem poganjajo mladike, in vsled česar postane iz neznanega si-mena mogočco in nepremagljivo deblo. Stara in dobro vkoreninjena drevesa je možno le iz težka ugonobiti. Ravno tako dravo so pojedini narodi, ka-terim so največ pripomogle šole do njihovega do-seданjega povspetja. Seveda mora pasti zrnje pred vsem na redovitna tla, da more ugodno vspavati, drugače je ves trud zaman. Tudi šole morejo na-rodod le tedaj koristiti, ako se v njih poučujejo otroci v njihovem lastnem, t. j. v materinem jeziku. Kaj pomaga otroku nauk, katerega niti prav ne razume? — Slovenci imamo nekaj šol, ki blagodejno uplivajo na razvoj slovenskega naroda, posebno na Kranjskem, deloma na južnem Štajerskem in na Goriškem. Tu povsod ima slovenska mladina priliko, prejemati vse prve nauke v svojem pravem do-mačem jeziku. Popolnoma drugače pa je z ljudskimi šolami pri nas na Koroškem, kjer moramo svoje rodne otroke pošiljati v šole s čisto drugim očim jezikom kakor pa ga govorijo doma. Kot je dino šolo, katero imamo dovoljeno in vzdržano od de-žele, in se na nji poučuje na podlagi materinega jezika, bi smeli imenovati šentjakobsko. Predno smo pa to slovensko šolo dos-gli, trajalo ni nič več kakor celih 13 let, kajti naši narodni so-vražniki nam ne privoščijo teh udobnostij, da bi se koroški Slovenci mogli učiti v svojih šolah naj-potrebnejših nauk. Istina je dalje, da je pri nas tudi nekaj urakvističnih šol, in te so pa v čisto slovenskih krajih, koder zaman iščeš rojenega Nemca. Kaj je potem posledica pohanjanja teh utra-kvističnih šol, more vsak razsoden človek sam nvi deti. Povoljna ni. Slovenski otroci si pač zapomnijo par nemških besed, katere potem lažje mešajo v govorici mej slovenske. In tako je prišlo že do tega, da so se slovenski otroci skoro popolnoma od-vadili svojemu materinemu jeziku in vedno rajše uporabljajo tuji jim jezik. Ko pa odrastajo, nočejo ničesar več slišati o svojem rodu; le v največji sili se poslužujejo materine govorice, katero pa tako „tolčejo“, da se jih jedva razume. Čestokrat pa po-stanejo iz otrok pravih nekdanjih slovenskih mater in očetov najbolj strupeni sovražniki onemu, kar so najpoprej znali izgovarjati. Torej od teh šol, ki jih imamo sedaj na Koroškem, nima slovenski živelj prav nobenega dobička, pač pa so mu premnogo-krat v jako občutno izgubo in škodo, torej ravno narobe. Kako potrebne da so ljudske šole na podlagi materinega, t. j. slovenskega jezika pri nas na Ko-roškem, bilo bi odveč ponavljati, ker se je že toliko sto in stokrat razmotrivala ta stvar na različnih mestih. Prav krepko so se v zadnjem zasedanju ko-roškega deželnega zbora potegovali slovenski deželni poslanci, posebno naša neumorno delavna gg. Gregor Esapieler in France Grafenauer, ki sta kar najod-ločnejše zahtevala šol na podlagi materinega jezika. Tudi v državnem zboru so se že slovenski zastopniki hudo pritoževali glede ljudskega šolstva na Koro-škem. Bog vé kakšnih uspehov niso bili dosagli, ker so govorili vedno gluhim ušesom, ki nimajo posluha za naše krivice. V vzgled nam bodi borna celjska dvojezična gimnazija, ki je provzročila do

neba doneč krik in vik! V očigled vse tem krivičnim razmeram, pa mali slovenski narod še ni obupal, ko ga je njegov sovražnik vedno tlačil in mu ni privoščil tudi teh pičlih, a vendar je daakoprav h pravic. On dobro vé, da bode le združen mogel nazaj pabniti te nadležne „tolče“, ki tlačijo nege in mu ne pusté vati in sploh ne živeti. Učeno si je po vzgledu svojih nasprotnikov šolsko društvo sv. Cirila in Metoda, katere na-men je, snovati in vzdrževati slovenske šole ob mejah, kjer jih nam pristojni faktorji nočejo na no-ben način dati. Vsako leto se tako reši več sto otrok, katere bi skoro ngrabil nemški ali laški volk, da bi jih potem mogel prštevati k svojim. Ta ko-ristna družba ima pa tudi vsled tega dočaj stro-škov, ki od leta do leta naraščajo. Na Koroškem je bilo dosedaj mogoče samo jedno tako šolo usta-sovati, namreč v št. Rupertu pri Velikovemcu. Na koncu prvega šolskega leta pokazalo se bode, kaj se more doseči na tej podlagi. Otroci se jako pridno in z veseljem učé, ko vendar vse v njih-ovem materinem jeziku slišijo razlagati, dočim so v drugih šolah le nekako prisiljeni, to je, ker niti prav ne morejo umeti vsega, kar se jim pripoveduje. Tako bi morale biti uravnotežene vse ostale ljudske šole po Koroškem, kjer prebivajo Slovenci. Če bomo dobili ljudskih šol v tem smislu, potem se tudi ni-bati koroškim Slovincem za svoj obstanek. Zaradi tega naj bi slovenski občinski zastopi, slovenski krajni šolski sveti in sploh vsi delali na to, da si priborimo kolikor največ takih šol, kajti le take šole bodo obrodile sad in bodo vredne velikanskih bremen, katera ima ubogi slovenski kmetič nalo-žena zanje. Povsod in vedno naj odločno zahtevajo slovenskih šol, t. j. takih, v katerih se bode učila mlad na poučevala v svojem materinem jeziku. Le na ta način se bodo slednjič tudi edenkrat odprle našim nasprotnikom oči, spoznavši, da nam morajo dati tega, kar nam gre, to je naših pravic. Naši gg. deželni in državni poslanci naj porabijo vsako priliko in zastavijo moško besedo na pristojnih mestih, da priboré ubogemu in drugače v valovih nemškega preplavljenja se potapljajočemu sloven-skemu življu na Koroškem, prepotrebni ljudskih šol na podlagi materinega jezika. Pri tem pa Slo-venci ne smemo nikoli zabiti važne šolske družbe sv. Cirila in Metoda, kajti njen uspeh je krasna ve-likovška narodna šola. Darujmo in položimo ob vsakojakih slučajih male zneske na žrtvenik domo-vine, ker tu gre za dobro in sveto stvar! Ne držimo rok križem in na delo torej!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. junija.

— (Procesija sv. Rešnjega Telesa) vršila se je včeraj pri najlepšem vremenu po naznanjenem vzporedu ob obilni udeležbi oficijelnih krogov, di-jastva in ljudstva.

— (Pametna beseda) Politične dogodbe v zadnjih mesecih so spravile na dnevni red avto-nomije dežel, kateri princip je združil slovan-ske stranke z nemškimi konservativci v parlamen-tarno večino in postal vsled tega predmet občnemu razpravljanju. Tudi v nas Slovincih se kaže za to vprašanje veliko zanimanja in unela se je o njej čas-nikarska diskusija, prav kakor da je deželna avto-nomija že pred vratmi, kar pa po naši sodbi še dolgo ni. Mej drugimi listi se je oglasila s svojim projektom tudi „Süddeutsche Post“, katero zavrača „Slov. Gospodar“ tako le: „Tudi „Süddeutsche Post“ je že svetovala, kako bi si naj postljali, da bi nam bilo prav prijetno. Pravi, naj delamo na to, da se združijo Štajarska, Koroška, Kranjska in Primorsko v jedno celoto z jedno upravo, z jednim deželnim zborom. V tej celoti bi Slovenci imeli malo večino, če bi vlada volilni red izpremenila, če bi nam kr-ščanski Nemci zvesto pomagali, in če in če. — Bežite s takimi „nasveti“, ne delajte zgage in ne motite ljudi! Ali še nimamo dosti prepira za na-rodne pravice? Ali bi se v tej novo skovani deželi za nas Slovence kaj izpremenilo? Pa še nekaj. Do-pisovalec naš omenjenega časnika razpostavlja prav po otročje po novi deželi, ki jo imenuje Karanta-nijo, razne urade, šole, društva in dr., da se nam celo „Marburger Zeitung“ po vsej pravici posme-huje. Ali bo nas vlada, ki nas itak tako rada pre-zira, jemala v poštev, ako se s takimi otročarijami sami pred vsem svetom smešimo? Kadar preudar-jamo, bodimo pametni, resni in previdni; kadar pa gre za dosego storjenga sklepa, zraven še energični in vztrajni!“ — To je pametna beseda, kateri po-polnoma pritramo. Vprašanje, kaj bi bilo bolje, nacionalna ali teritorialna avtonomija, še ni rešeno, in dobro je, če se o njem razpravlja in če se bi-strijo pojmi, toda konfuznosti v teh resnih časih pač niso na mestu.

— (Agitacija kurata Koblarja.) Prijatelj našega lista nam piše: Kurat Koblar je prišel več-krat v neko tukajšnjo gostilno ter gostilničarko na-

govarjal, naj pusti „Slov. Narod“, češ, da ni prav za nič. Dolgo časa se je trudil zaman, naposled pa je le dosegel svoj namen, ker je „Slov. List“ sam prinesel in rekel „mamici“, da je „Slov. List“ kakor sveto pismo. „Mamica“ so verjeli, pa tudi že nekaj gostov izgubili. — Tako naš dopisnik. Mi seveda ne moremo prevzeti odgovornosti za to poročilo, pač pa prosimo gosp. dopisnika natančnejših podatkov; morda se bo dalo kaj ukreniti, da kurata Koblarja mine veselje za take agitacije.

— (Velika narodna slavnost v Ljubljani.) Razven že omenjenih društev, prijavila so za dan 27. t. m. še naslednja društva svojo udeležbo, in sicer: Bralno društvo v Doli pri Ljubljani, Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu, Slovensko bralno društvo v Kranju z zastavo, Čitalnica Viška in Glinška, Celjsko pevsko društvo, Slovensko pevsko in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici. Do zdaj se je torej prijavilo 37 društev, v zadnjem izkazu se je urinila pomota; namesto „Društvo tiskarjev na Kranjskem“ mora biti „Dobrodružno društvo tiskarjev na Kranjskem“, ker je pevsko društvo „Ljubljana“ le z zadnjim društvom v zvezi, ne pa s prvim. — Ker mora pevsko društvo „Ljubljana“ v zvezi s § 3. zakona o shodih predložiti c. kr. deželni vladi za Kranjsko izkaz o vseh onih društvih katera se udeležijo slavnosti, prosi se vsa društva, da prijavijo svojo udeležbo vsaj do 24. t. m. dopoldne. Ako katero društvo po pomoti ni dobilo vabila, prosi odbor, naj je reklamuje.

— („I Splošno koles društvo“ v Ljubljani) priredi dne 22. t. m. ob 8 uri zvečer občni zbor v društveni dvorani, na Dunajski cesti v Florjancihovi hiši. Vljudo se vabi vse člane k obilni udeležbi. Dnevni red bode: 1. Pozdrav predsednikov, 2. poročilo tajnikovo, 3. poročilo blaginikov, 4. predlog radi dirk, 5. volitev odbora, 6. razni nasveti.

— (V premislek.) Piše se nam: Ljubljana je relativno morna voda s prav malim padcem. — Sedaj pa je nekako mrtva. — B se je li se dalo oživiti, ter promenade ob njej prijetneje narediti s tem, da se k ostalim ljubljanskim športnim klubom pridruži še: „Klub veslačev“, ki bi imel na Ljubljani svoje torišče? — Ta klub bi drugim ne škodoval, saj je, kar se higienskih strahov tiče, le poplačilev biciklističnega športa ter bi v nekotih slučajih celo odlične dejanske koristi biti zamogel. Naj se loti dela, kdor sposobnost v sebi čuti!

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Tudi tisti, kateri je nasprotnik raznim oviram, ki se delajo biciklistom, mora želiti, da ima vsak kolesar svojo od daleč vidno številko. Nekateri kolesarji so se navadili, voziti po trotoarjih, a skoro vsak dan se primeri, da kak biciklist koga podere, potem jo pa odkuri. Naj mestni magistrat, oziroma obč. svet že dožene in uredi to stvar.

— (C. in kr. vojaško kopališče) se odpre 18. junija ter je odprto vsa sezona od 6. junija do 8. zvečer. Ob delavnikih od polu 10. do polu 12. dopoldne, ob nedeljah in praznikih pa od 8 do polu 11. dopoldne je kopališče odprto le za dame. Vstopnice in abonmentne karte dobe se pri blaginici v kopališču. Dijaki plačajo kakor vojaki. Vstopnica velja 14 kr.

— (Potujoč čarovnik.) V gostilni Franca Drmastja po domače „pri Frjancu“ na Jezici je sedel včeraj mladi rudič človek, kateri se je bahal, da zna „7 sprab“, in navzočnikom kazal razne askamotereke „kunske“, zatrjuje jim, da zna tudi coprati. Dokazal je to svojo čarovaško moč na prav originalen način. Povabil je nekega poštenega moža, naj sede k njemu, in mu iz žepa ukradel srebrno, s črkama J. N. zaznamovano uro s srebrno verižico vred, ter jo potem odkuril — kdo ve kam. Slep par postopa gotovo tudi drugod na ta način, zato opozarjamo nanj občinstvo in orožnike.

— (Velika nesreča) pripetila se je včeraj, t. j. 17. t. m. v Vižmarjih pri streljanju s topi. Razletel se je topič, tehtajoč 44 kg na drobne kose težke od 1—3 kg. Nevedež nasul je v topič brezdimnega smodnika in ga zatolkel z opako in kamni. Navzočih je bilo pri streljanju več fantov, izmed katerih je tri zadel razleteči se topič. Najhujše ranjen je posestnika sin Valentin Sever, na trebuhu. Sever je precej padel, da so ga morali prenesti v bližnjo hišo; težko da bode okreval. Drugi ranjenec je posestnice sin Tomaž Strukelj, ranjen je na nogi, tretji je posestnika sin Karol Bonča, ranjen tudi na nogi. Mnogim pa so se parazen leteči kosci oplazili mimo života. Vse tri ranjence prepeljali so v ljubljansko bolnico.

— (Dramatično društvo v Idriji) priredi v ponedeljek dne 21. t. m. dramatično predstavo. 1. „Telegram“, vesela igra v jednom dejanji. 2. „Sam ne ve kaj hoče“, gluma v jednom in 1/2 dejanja. Čisti dohodek namenjen je revni šolski mladini v Idriji.

— (Iz Litije) se nam piše: Lani pogorela je na „Urtji“ pri Šmartnem strešina neke hiše; o tem pisal je „nekdo“ popolnoma neresnično, ter smo na to poslali popravek z željo, da bi si dotični dopisnik vendar prisvojil nekaj resničnosti. Kakor vidimo se ri poboljšal. Politična strast navdaja ga z osebnim sovraštvom. On je kakor pritlikavec v ciganskem pregovoru, kateri misli, da je velik, ako

daleč plune. Tako je storil zopet v poročilu „Iz Šmartna pri Litiji“ v števil. 131 letošnjega leta. — Dne 8. t. m. napravil je oddelk „gasilnega društva“ iz Hrastnika izlet v Litijo, oziroma Šmartno. Hudo nam je bilo, ko smo čuli nemško poveljstvo iz ust načelnika hrastniških gasilcev, kateri so vsi Slovenci in prav čudno se se glasila ta nemške poveljne besede v narodni Litiji in v narodnem Šmartnu. Vse to osupnilo je tudi litijske in šmartinske gasilce, ki so, pridruživši se hrastniškimi, slušali tej komandi. No tega poveljstva seveda ni bilo mnogo — na kolodvoru, pred gostilno in pred cerkvijo. Dovolj pa je bilo tega našim gasilcem, ter so egorčeni čitali svojim drugom iz Hrastnika, da imajo nemško poveljstvo in njih načelnik (rodom baje Bavarec) se je prav kisló držal. Slovenski gasilci iz Hrastnika so odgovarjali, da jim je to hudo, a da nimajo ljudi, ki bi jih v tem povzdignili, nasprotno pa imajo nemško sredstvo in nemške podpornike — sploh stanje, kakor v obče naši pokrajinski bratje. Vtis pa, katerega so tu dobili hrastniški gasilci, jim bode pač ostal v spominu. Čali so le slovenske napitnice, slovenske pesmi in vidili le krasne naše trobojnice. Sicer so tudi izletniki le slovensko govorili in napivali, razna načelnika-bavarca, ki je bil jako ponižen. Nemško poveljstvo pa je zlasti načelnika litijskega in šmartinskega gasilnega društva nemilo dirnulo, katera sta v duši in dejanji odločna in navdušena narodnjaka, ter obče čislana moža — seveda napredna, kar uprav gori omenjenemu dopisniku ne ugaja. Strupene opazke istega, da se naši narodnjaki le t-krat oglašajo, kadar jim ni treba itd. pač ne bodo najmanj motile spoštovana in energična načelnika litijskega in šmartinskega gasilnega društva. Dobro vesta od kod prihajajo te opazke in da so le posledica onesmogle jeze.

— (Iz Rake) se nam poroča: Dines, 16. t. m. se je odprl brzojavni urad na Raki. Za to potrebno napravo se je posebno trudil g. pl. Lenkh.

— („Narodni dom“ v Celji) Na pritožbo v našem listu, da se je nekemu v gostilni v celjskem „Narodnem domu“ vročil jedino le nemški jedilni cenik, nam je poslalo upravitelstvo gostilne pojasnilo, v katerem pravi, da se nahaja v tej gostilni vsak dan po več slovenskih in samo jeden nemški tak cenik, zadnji pa da je potreben, ker zabaja v to gostilno tudi več nemških, slovenščine popolnoma nevednih rodbin.

— (Koroške novice) Iz Celovca se nam piše z dne 14. junija: Gospod Avguštin Križaj, duhovnik krske škofije, je imenovan vojnim kaplanom II. vrste v rezervi. — V ponedeljek, dne 13. junija zjutraj, se je ustrelil tukajšnji 85 letni bišni posestnik Čaharija Drasch. Kot vzrok samomoru se navaja neozdravljiva bolezen. — Nemško in avstrijsko planinsko društvo bode imelo svoj letošnji glavni občni zbor v Celovcu dne 5, 6 in 7. avgusta. Posebni odbor se že sedaj pripravlja, da se bodo vsi nemški „Mheljni“ dostojno zabavali v našem mestu. — Koroški „Bauerbund“ je zboroval pretečeno nedeljo v Sokovem, kakor ste že poročali. To zborovanje je bilo dobro obiskano. Poročila sta posl. E. sel in dr. Lemsi o njihovem „delovanju“ o državnem zboru, kako sta namreč po mizah razbijala, posl. Kiršner pa je podal „jako dobro“ sliko v delovanju v deželnem zboru koroških. Shod je sklenil jedno precej „hudo“ resolucijo proti jezikovnim naredbam, ki so baje neutolajljivo zasmevanje vsega avstrijskega nemštva, in drugo naperjeno proti Eberbochovemu, šolskem predlogu. Zadnji je govoril Lepušič, in se je na to baje tudi izreklo priznanje „bauerbundovskim“ poslane na njih „uspešnem“ delovanju. — Dne 11. t. m. se je vršila pri tukajšnjem za mesto delegiranem okrajnem sidišču obravnava proti vetrinjskemu župniku dr. Amšlu zaradi žaljenja časti. Tožitelj je bil znani Klein, ki se je čutil žaljenega izza poslednjih državnozborskih volitev. Župnika dr. Amšla je zagovarjal ljubljanski odvetnik g. dr. Ivan Tavčar, Kleina pa prijatelj slovenskih kmetov, ki se tudi v gotovih krogih imenuje kot urednik „bauerbundovskega Kmetkega lista“ sl. dr. Abuja. Današnji „Frei Stimmen“ se močno jeze, ker je g. dr. Tavčar pri obravnavi govoril tudi slovenski, in pravijo, da se on jako moti, če misli, da je „nemški“ Človek večjezično mesto. Župnik dr. Amšl je bil obsojen na 150 gld. globa, oziroma 12 dnij zbora. Njegov zagovornik, g. dr. Ivan Tavčar je sveda vložil pritožbo zoper to obsodbo — Kip sv. Duha na sv. Duba trgu je popolnoma prenovljen in je bil mislno nedeljo slovesno blagoslovljen.

— (Imenovanja.) Poštними oficijali so imenovani gg. Jos Filič za Ljubljano, Ivan Gerdol, Emil Stupac in Josip Hvala za Trst.

— (Šandor Gjalski.) (Ljuba Babč), tudi mej Slovenci velepriljubljen, duhoviti hrvatski pisatelj, padel je na nekem izletu s svojo soprogo in nekaterimi prijatelji tako nesrečno s kolesa, da je ležal več ur v nezvesti. Bati se je, da si je pretresel možgani.

* (Župnik Kneipp) jeden najpopularnejših mož naše dobe, izumitelj znanega načina zdravljenja z vodo, rojen 1. 1821 v Štefensriedu pri Ottenbeuru, je včeraj zjutraj umrl v Würshofenu, kjer je dolgo let duše pšsel in ljudi zdravil. Würshofen

je postal po Kneippu svetovnoznau in sila imovit kraj.

* (Najnovejši atentat) V soboto zvečer je v Parizu na trgu de la Concorde razpočila dinamit a bomba. Eksplozija je bila jako močna, in je obut a mnogo strahu, na srečo pa ni naredila nič škode. Morda ni povsem neosnovano, ker se z nek h stranij zatrjuje, da take atentate uprizarja sama — policija.

* (Imenitna botra!) V Gradcu sta peljala mesar Bogoljub Sarg in njegova žena vsak po 30 birmancev k birmi. Vsakemu birmancu in vsaki birmanki sta dala botra novo obleko, uro, verižico, uhane in — 2 gld. Razeu tega so bili vsi še izborni pogoščeni. Radka botra!

* (Čuden sam mor) Iz Dvora v Litvanskeu pogorju se poroča nemškem časopisom: Pred 14 dnevi so videli ljudje v bližajem gozdu moža, ki je bil gologlav, bos ter v sami srajci in v spodnjih hlačah. Ko so moža klicali, izbežal je v goz d nazaj. 13. t. m. pa je našel neki d-ček moža mrtvega. Truplo je bilo brez vsake rane in komisija je dognala, da se je mrtvec končal s — stradanjem. Samomorilec je neznan, a bržčas delavec.

* (Nesrečen kralj) je menda kralj siamski. Ima namreč nad 800 žen! Ako se pomisli, koliko skrbi, dela in — potrojenja prizaadee jedna sama žena, čuditi se je menda, da siamski kralj še sploh živi. O rok nima ta kralj nič manj nego 150 živih. Koliko mu jih je pa pomrlo, ni znano. Od vseh 800 žen sta le 2 kraljici in celo oba njega polsestri, t. j. hčerki istega očeta in različnih mater.

Književnost.

— Naša monarhija. Avstrijske kronovine za časa 50letnega jubileja Nj. ces. in kr. apost. vel. Erana Josipa I. Izdaja J. Lavrenčič. II. zv. Zalaga: Jurij Szelinski, ces. kr. vseučiliški knjigarna. — Bosna in Hercegovina, ti dve lepi slovanski deželi se nam predložujeta v besedi in sliki. Dva najst velikih in krasnih slik, katere je dalo izvršiti skupno drž. fin. ministerstvo, ima zvezek. Na čelu vsem je slikovito, mej mogočnimi gorami ležeče Sarajevo z neštevilnimi vitkimi minareti. Dalje pa se vrste krasno magistratno poslopje, veličanska deželna bolnica na Kosovem polju z lepim pokrajinskim ozadjem, nekdanja bosenska kraljeva rezidenca, mestce Jajce, pod tem mogočnim slap Pive; mineralna kopelj Ilidže, Mostar, Počitelj, Konjica, Ilidže, Butmir, izvirek Bune, kmetški dvor in 4 dražestne vedute iz pokrajine Narentine. Iz teh slik spozna človek, kako krasna in zanimiva je „Nova Avstrija“ s svojimi slikovitimi holmi, na skalah zidanimi mesteci, z mogočnimi slapovi, prostornimi planjavami in s svojim zdravim slovanskim narodom. Tekst je kratko in precizno oskrbel ravnatelj dežel. muzeja v Sarajevu, dvorni svetnik pl. Hörmann. — Iz nova priporočamo to monumentalno delo, ki bo v kras vsaki knjižnici. Naroča se v vsaki večji knjigarni.

Brzojavke.

Gorica 18. junija. Minolo noč je tod divjala silna burja, kateri je sledila veličanska ploha. Škoda po vrtih in poljih je jako velika.

Dunaj 18. junija. V današnji številki graške „Tagesposte“ je izšel članek „Zur Lage“, kateri je spisal, kakor se splošno sodi, grof Stürggh, in sicer dogovorno z vladnimi krogi in s klubom liberalnih veleposestnikov. V tem članku se nemški liberalni veleposestniki ponujajo za posredovalce mej Nemci in Čehi. V krogih tukajšnjih avtonomističnih politikov se po brzojavnih izvodih iz tega članka splošno sodi, da je to poskus, utihotapiti veleposestnike v parlamentarno večino.

Dunaj 18. junija. Najvišje sodišče je danes razveljavilo sodbu, s katero je bil dvorni svetnik v naučnem ministerstvu, znani skladatelj dr. Zeller, radi krive prisege obsojen na jedno leto težke ječe.

Atene 18. junija. Minister unanjih del Skuludes je zastopnikom velesil sporočil, da ima zavlačevanje pogajanj radi miru jako škodljive posledice za Grško in prosil, naj velesile stvar vender že dožene.

London 18. junija. Oranijska republika je sklenila federativno zvezo z južnoafriško republiko. S tem je popolnoma premenjen ves položaj v južni Afriki. Stvar obuja v angleških političnih krogih veličansko senzacijo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. I. Dostavek k tarifom in k njihovim določbam, ki so v veljavi od 1. prosenca t. l. za prevoz ljudi in prtljage na državnih progah lokalnih železnic (izven onih v Galiciji in v Bukovini), katerih se pasovni tarif c. kr. drž. železnic od 1. avg. 1896 ne tiče. Od dne 1. julija t. l. nadalje, oziroma po otvoritvi delne proge mej Modřanom in Dobřišem lokalne železnice Modřan-

Čerčan uveljavi se zgoraj omenjeni dostavek, ki obsega kilometersko kazalo delnih prog Modřan-Dobřiš lokalne železnice Modřan-Čerčan, kakor tudi dostavke in izpremembe glavnega tarifa.

Iz uradnega lista.

Zakup lova. Dne 24. junija ob 9. uri dopoldne oddaja se bode pri okr. glavarstvu v Crnomlju lov občin Batoraj, Obrh, Radence, Tančagora in Tribuče v zakup potom javne dražbe, in sicer za petletno dobo od dne 1. julija 1897 do dne 30. junija 1902. Zakupni pogoji so ondi na vpogled.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	733-7	19-8	sl. jvzh.	jasno	
17.	7. zjutraj	733-0	16-4	sl. jvzh.	jasno	0-0
"	2. popol.	731-3	25-6	sr. jug	del. obl.	
"	9. zvečer	730-9	17-0	sr. jzah.	oblačno	
18.	7. zjutraj	736-0	9-7	sl. ssvzhod	oblačno	24-0
"	2. popol.	735-7	14-0	sr. ssvzhod	oblačno	

Srednja temperatura srede in četrtka 22-5° in 19-7°, za 4-6° in 1-7° nad normalom. V četrtek od 4.—5. ure popoldne nevihta, takisto od 9. ure zvečer naprej nevihta; ob polnoči vihar, tako močan, da so ljudje vstajali, na gradu je zlomil veterico.

Dunajska borza

dne 18. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlatna renta	123	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	90	"
Ogorska zlatna renta 4%	123	"	05	"
Ogorska krona renta 4%	99	"	95	"
Avstro-ogorske bančne delnice	561	"	—	"
Kreditne delnice	370	"	25	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	67 1/2	"
100 mark	11	"	73	"
100 frankov	9	"	62	"
Italijanski bankovci	45	"	55	"
U kr. cekini	5	"	65	"

Dne 16. junija 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	155	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	160	"	—	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	60	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Endorfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—	"
Tančavay-drašt. velj. 170 gld. a. v.	422	"	—	"
Papirnati rubelj	—	"	26 1/2	"

Globoko užaljena naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti svojega iskreno ljubljenega sinčka

Edvarda

učenca 4. razreda II. mestne šole

ki je v starosti 10 let, po kratki in mučni bolezni, danes dne 17. junija ob 4. uri zjutraj prominol.

Sprevod druzega rajncega bode v petek dne 18. junija ob 6. uri popoldne iz deželne bolnice.

Prosi se tihega sočutja!

V Ljubljani, dne 17. junija 1897.

(902) Avgust in Adela Skaberné.

Posebni mrtvaški listi se ne izdajo.

Usnjarijo

z vso potrebno opravo, stanovanjem in vrtom v prijaznem mestu na Kranjskem, blizu železnice postaja, se radi bolezni takoj v najem odda. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

+ Prelata Sebastijana Kneipp-a

	broširano	vezano
Vodno zdravljenje (nemško)	gld. 1-56	gld. 1-96
Domači zdravnik (slovensko)	" -60	" -80
Tako morate živeti (nemško)	" 1-6	" 1-96
Moja operoka (nemško)	" 1-68	" 2-04
Kodici k moji operoki (nem.)	" 1-68	" 2-04
Svetovalce za zdrave in bolne (nemško)	" —	" 1-
Ravnanje z otroki v zdravili in bolnih duah (nemško)	" —	" -90
Tečna redilna sredstva (nem.)	" —	" -60

se dobiva pri (905-1)

J. Giontini-ju, knjigarju v Ljubljani.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (26)

V steklenicah po gld. 1-40, gld. 1- in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Spretni stavbeni risar

ki zna slovenski in nemški, se takoj vzprejme v stalno službo. (891-3)

Več se izve pri Ferdinandu Goligrancu v Celju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (15-136)

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Salztal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curth, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Salztal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzenj, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Salztal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Salztal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curth, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzenj, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešan vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešan vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Ansee, Paris, Genevo, Curth, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenj, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Paris, Genevo, Curth, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Salztala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenj, Budejovice, Lince, Steyr, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osonni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešan vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešan vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 5. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Pisčance za péci

K št. 3978.

1897 razpošiljam mlade, velike, tolste, žive, 9 do 10 kom. za gld. 2-70; mlade, tolste, žive, race 4 do 5 kom. za 3 gld.; jako fino naravno namizno surovo maslo, vsak dan sveže, 5 kg. poštni zavoj za gld. 3-80. Razpošiljam vse franko proti poštenu povzetju. (900)

N. Theichthal
Brzesko (Galicija).

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Poselska knjižica

(906-1)

Izgubila se je pretečeno sredo na potu z Rim-ske ceste do Florianskih ulic. Najditelj se prosi da jo blagovo odda v upravnistvo „Slov. Nar.“

V hôtelu „Pri slonu“ v petek 18. in v soboto 19. junija velika predstava varijetetne in glumske družbe

pod vodstvom

Bertholda Fürst-a in Koller-Walden-a.

Velik uspeh! Velik uspeh!

Senzacionalno privlačne številke!

Pavla in Josip.

Dunajski šalčivi in pevski duo iz Danzer-Jevega Orfeja na Dunaju.

Zaznamek članov:

Géza Váradi
pevski humorist,
imenovan kralj czardaški, iz
etablissementa Somossy
v Budimpešti

Berthold Fürst
gledališki igralec.

Mici Estrella
subretka in tyolienne iz gledališča Harmonie v Breslavi.

Pavla Walden
izvirna dunajska subretka
iz Danzer-Jevega Orfeja na
na Dunaju.

Irma Batory
pevka pesmi iz Herzman-ovega Orfeja v Budimpešti.

Josip Koller
pevski in značajski komik iz
Danzer-Jevega Orfeja na
Dunaju.

Viljem Adolf
glasovirski humorist
iz etablissementa Ronacher
na Dunaju.

Kapelnik: Adolf.

(907)

Jako decenten rodbinski vzpored.

Vsak dan izredno komične burke.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Aviso.

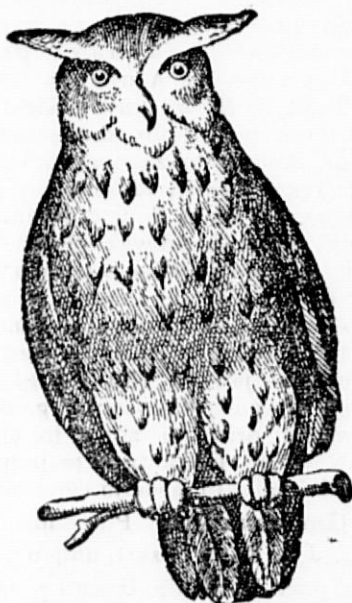
(862-2)

Zarsdi zagotovitve zakupne dobave ovsa, sena, slame, drv, premoga in koaksa za čas od dne 1. septembra 1897 do 31. avgusta 1898 vršile se bodo pismene ponudbene obravnave v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov, in sicer v nastopnih postajah:

v Celovci	dne 26. julija 1897
„ Mariboru	„ 16. „ 1897
„ Gradci	„ 19. „ 1897
„ Ljubljani	„ 12. „ 1897
„ Trstu	„ 5. „ 1897
„ Gorici	„ 1. „ 1897
„ Pulji	„ 7. „ 1897

Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazci razvidijo se iz obširnega razgleda v št. 130. „Slovenskega Naroda“ z dne 10. junija 1897, kakor tudi pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Ljubljani do 2. julija 1897 mej 10. in 12. uro dopoldne.

C. in kr. intendancija 3. voja v Gradci.

*Zahteva dostojnosti
je
gojitev kože!*

Gospe in gospice!

Ne zanemarjajte tega gojenja. Vzdržujte se lepe in mladostno sveže. Vporablajte za svojo toaletto le najboljše:

Doering-ovo milo

S SOVO

naj bode vaše toaletno milo; ono je od dobrega najboljše

in jedno izmed najboljše učinkujočih in najbolj naravnih sredstev

za gojitev kože!

Povsod se dobiva po 30 kr.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.

Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I, Lugeck 3. II. (213-4)